

บทประพันธ์เพลงดุซมิญนิพนธ์: ซิมโฟนี หมายเลข 1

Doctorate Music Composition: Symphony No.1

นบ ประทีปเสน*¹ ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร²Nob Prateepasen*¹ Narongrit Dhamabutra²

บทคัดย่อ

บทประพันธ์เพลงดุซมิญนิพนธ์: ซิมโฟนี หมายเลข 1 ประพันธ์ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อบรรยายเรื่องราวจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ ที่แฝงคำสอนและหลักความเชื่อ ซึ่งบูรณาการแนวคิดทางดนตรีระหว่างดนตรีตามแบบแผนและดนตรีร่วมสมัย โดยใช้บทบรรยายเรื่องราวร่วมกับวงดุริยางค์ซิมโฟนี บทประพันธ์เพลงนี้เป็นดนตรีบรรยาย ซึ่งโครงสร้างบทประพันธ์แบ่งออกเป็น 3 กระบวน ตามแนวคิดหลักข้อเชื่อคริสต์ศาสนาเรื่องตรีเอกานุภาพ ได้แก่ พระบิดา (พระเจ้า) พระบุตร (พระเยซูคริสต์) และพระจิต (พระวิญญาณบริสุทธิ์) มีความยาวประมาณ 30 นาที โดยผู้ประพันธ์ได้สร้างทำนองหลักพระผู้สร้างให้เป็นวัตถุดิบสำคัญสำหรับการประพันธ์เพลงปรากฏตั้งแต่กระบวนที่ 1 นอกจากนี้ ยังมีส่วนย่อยของทำนองโมทีฟ X, Y และ Z รวมถึงโมทีฟจังหวะที่ 1 และ 2 ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของทำนองหลักพระผู้สร้างได้ถูกนำไปพัฒนาต่อในกระบวนที่ 2 และ 3 บทประพันธ์เพลงนี้ ผสมผสานแนวคิดและเทคนิคการประพันธ์เพลงต่างๆ ทั้งดนตรีอิงกัญแจเสียง ดนตรีอิงโมด วิธีประพันธ์เพลงของดนตรีในศตวรรษที่ 20 ได้แก่ การดำเนินคอร์ดที่ไม่เป็นตามแบบแผนดั้งเดิม การวางแนวเสียงประสานเรียงซ้อนคู่สอง และคอร์ดเรียงซ้อนคู่สี่และคู่ห้า รวมถึงกลุ่มเสียงกัก การวางแนวเสียงประสานแบบชุดโอเวอร์โทน การใช้สีเสียงวงดนตรี เทคนิคการเล่นเครื่องดนตรีขยายขอบเขต และการให้อิสระแก่ผู้บรรเลงในการบรรเลง ร่วมกับการใช้บทบรรยายที่กล่าวถึงการสร้าง การทำลาย และการกำเนิดใหม่ ซึ่งผู้ประพันธ์เพลงได้ประพันธ์ขึ้น

คำสำคัญ: ซิมโฟนี หมายเลข 1 / ไบเบิล / ดนตรีพรีมิตีฟ / วงดุริยางค์ซิมโฟนี

* Corresponding author, email: nob.p@rsu.ac.th

¹ นิสิตปริญญาเอก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Doctor of Fine and Applied Arts, Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

² อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² Advisor, Prof., Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

Abstract

The Music Composition “*Symphony No. 1*” is a programmatic work for symphony orchestra and narrator describing Biblical events, Christian teaching and beliefs. The original composition incorporates both traditional and contemporary practices. *Symphony No. 1* is a program music which approximately 30 minutes long, comprised of 3 movements, according to the doctrine of Trinity as the overarching faith of one God who is Father, Son, and Holy Spirit. The main theme from the first movement (The Creator) comprises of three motivic figures (motives X, Y, and Z) and two rhythmic motives (rhythm motive 1 and 2). The motives are then used as germinating ideas and are developed throughout the piece. In addition, *Symphony No. 1* combines various compositional techniques and practices namely tonal music, modal music, and twentieth century music including non-traditional chord progressions; secundal, quartal, and quintal harmonies; clusters; chords of resonance (chord structure based on overtone series); layers of different sounds; extended instrumental techniques; ad libitum. The narrator reveals the story of God’s creation, exasperation, and re-creation.

Keywords: Symphoy No.1 / Bible / Primitive / Symphony Orchestra

ความเป็นมาและความสำคัญของบทประพันธ์เพลง

ประวัติศาสตร์ทางดนตรีเริ่มปรากฏหลักฐานและมีความชัดเจนขึ้นตั้งแต่ยุคกลาง (Middle Ages or Medieval) ซึ่งเป็นยุคทางศิลปะและดนตรีที่เกิดขึ้นระหว่างประมาณปี ค.ศ. 500-1450 โดยลักษณะทางดนตรีของยุคกลางส่วนใหญ่เป็นบทเพลงประเภทเพลงร้อง สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ได้แก่ 1) ดนตรีในโบสถ์หรือบทเพลงโบสถ์ (Sacred Music) เป็นดนตรีที่ประพันธ์ขึ้นหรือใช้สำหรับการแสดง เพื่อใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา มีเนื้อร้องที่เกี่ยวข้องกับศาสนา และ 2) ดนตรีนอกโบสถ์หรือบทเพลงนอกโบสถ์ (Secular Music) ซึ่งเป็นดนตรีที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับศาสนา หรือพิธีกรรมใดๆ ทางศาสนา เป็นดนตรีเพื่อการแสดงสำหรับประชาชนทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นกลางแจ้ง หอแสดงดนตรี หรือสถานที่ใดๆ ก็ตามที่มีใช้อยู่ภายในโบสถ์

รูปแบบทางดนตรีของดนตรีในโบสถ์หรือบทเพลงโบสถ์ ส่วนใหญ่เป็นบทเพลงร้อง โดยมีพระผู้ออกบวชเป็นผู้ขับร้อง อีกทั้งบทเพลงโบสถ์ของศาสนจักรนิกายโรมันคาทอลิก (Roman Catholic Church) หรือเป็นที่รู้จักกันในชื่อ บทเพลงสวดเกรกอเรียน (Gregorian) ซึ่งเป็นบทเพลงขานต์ (Chant) หรือบทเพลงสวดที่มีแนวทำนองแนวเดียว ใช้เนื้อร้องเป็นภาษาละติน โดยไม่มีเครื่องดนตรีบรรเลงประกอบ ซึ่งการใช้เนื้อร้องที่เป็นภาษาละตินถูกใช้อย่างต่อเนื่องจนถึงศตวรรษที่ 20 อย่างไรก็ตาม ในเวลาต่อมาองค์กรมหาวิหารคาทอลิกที่ 2 (The Second Vatican Council, ค.ศ. 1962-1965) ได้มีมติให้วัดนิกายโรมันคาทอลิกที่ตั้งอยู่ในประเทศต่างๆ สามารถเปลี่ยนเนื้อร้องจากภาษาละตินให้เป็นภาษาของชาตินั้น³

นอกจากนี้ คาโมนี⁴ อธิบายว่า แนวทำนองเพลงสวดเกรกอเรียน สามารถสร้างบรรยากาศให้เกิดความรู้สึกถึงการอธิษฐาน พิธีกรรมทางศาสนา และอารมณ์ที่สงบ เป็นเสียงที่เปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของศาสนจักรมิใช่เสียงของผู้ใดผู้หนึ่ง มีลักษณะจังหวะที่ยืดหยุ่นปราศจากอัตราจังหวะที่แน่นอน อีกทั้งรูปแบบจังหวะของแนวทำนองก็ไม่คงที่ มีความยืดหยุ่นเป็นอิสระเช่นกัน แนวทำนองมีแนวโน้มการเคลื่อนที่แบบตามขึ้นอยู่ภายในช่วงเสียงที่ไม่กว้างมากนัก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติและเนื้อหาของเนื้อร้อง

บทเพลงสวดเกรกอเรียนของคริสตจักรโรมันคาทอลิกซึ่งใช้ในพิธีกรรมทางศาสนานั้น ยังคงใช้วิธีการและรูปแบบเดิม มีอิทธิพลครอบคลุมและใช้ติดต่อกันมาเป็นเวลาหลายช่วงศตวรรษ โดยมีข้อกำหนดห้ามเปลี่ยนแปลงอย่างเคร่งครัด จนกระทั่งศตวรรษที่ 16 ได้เกิดจุดเปลี่ยนสำคัญไม่เพียงแต่ในประวัติศาสตร์ดนตรีในคริสตจักรเท่านั้น แต่ได้ก่อให้เกิดกระแสชาตินิยมแบบหนึ่งขึ้น โดยได้เกิดบทเพลงของคริสตจักรนิกายใหม่ ได้แก่ นิกายโปรเตสแตนต์แห่งประเทศเยอรมนีขึ้นเป็นครั้งแรก ซึ่งลักษณะทางดนตรีมีคุณสมบัติหลายประการเปลี่ยนมาจากคริสตจักรโรมันคาทอลิก อย่างไรก็ตาม ดนตรีของคริสตจักรโปรเตสแตนต์ก็ได้ประพันธ์บทเพลงสวดขึ้นใหม่สำหรับใช้ในที่ประชุมและขับร้องโดยฆราวาส ซึ่งลักษณะทางดนตรีสามารถปรับเปลี่ยนได้ และมีความเป็นอิสระมากกว่าของคริสตจักรโรมันคาทอลิก⁵

จากหลักฐานดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ชาวอิสราเอลใช้ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา จากนั้นเมื่อศาสนายูดาห์หรือศาสนาของชาวอิสราเอลได้แตกแขนงไปเป็นศาสนาคริสต์นิกายต่างๆ ทำให้เกิดบทเพลงดนตรีในโบสถ์จำนวนมาก อย่างไรก็ตามในเวลาต่อมา บทประพันธ์เพลงที่ได้รับแรงบันดาลใจจากศาสนา หรือเป็นการนำเนื้อหาหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับศาสนามาใช้ นั้น อาจไม่จำเป็นต้องมีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อใช้ในพิธีกรรมทางศาสนาเสมอไป มีนักประพันธ์เพลงหลายท่านตั้งแต่อดีต ไม่ว่าจะเป็นนักประพันธ์เพลงในยุคบาโรก คลาสสิก โรแมนติก จนถึงปัจจุบัน ที่ได้สร้างผลงานบทประพันธ์ดนตรีซึ่งแสดงออกถึงความศรัทธาในศาสนา เพื่อวัตถุประสงค์เพียงใช้สำหรับการแสดงดนตรีเท่านั้น

³ Roger Kamien, *Music Appreciation*, 10th ed. (New York: McGraw-Hill, 2010), 75-76.

⁴ Ibid., 75-76.

⁵ Edward Dickinson, *Music in the History of Western Church* (New York: Haskell House, 1969), 223.

โดยนักประพันธ์เพลงยุคบาโรก เช่น จอร์จ ฟรีเดอริก แฮนเดล (George Frederic Handel, ค.ศ. 1685-1759) ประพันธ์บทเพลง *Messiah* หรือโวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart, ค.ศ. 1756-1791) นักประพันธ์เพลงยุคคลาสสิก ได้ประพันธ์บทเพลง *Ave verum corpus* และนักประพันธ์เพลงยุคโรแมนติก แอนทอน บรูคเนอร์ (Anton Bruckner, ค.ศ. 1824-1896) ได้ประพันธ์บทเพลง *Psalms 150* รวมถึงนักประพันธ์เพลงร่วมสมัยหลายคน เช่น โอลิเวียร์ เมสเซียแน (Olivier Messiaen, ค.ศ. 1908-1992) ได้ประพันธ์บทเพลง *L'Ascension* หรืออาร์โว พาร์ท (Arvo Pärt, ค.ศ. 1935-ปัจจุบัน) ประพันธ์เพลง *Credo for Chorus, Orchestra and Piano Solo* เป็นต้น

ส่วนนักประพันธ์เพลงท่านอื่นในยุคดนตรีร่วมสมัย ซึ่งได้นำแรงบันดาลใจจากคริสต์ศาสนามาใช้ในบทประพันธ์เพลง เช่น อิกอร์ สตราวินสกี (Igor Stravinsky, ค.ศ. 1882-1971) ประพันธ์บทเพลง *Symphony of Psalms* สำหรับคณะนักร้องประสานเสียงและวงออร์เคสตรา โดยสตราวินสกีได้นำบทเพลงสดุดีจากพระคริสตธรรมคัมภีร์บทที่ 38 บทที่ 49 และบทที่ 150 มาใช้ในบทประพันธ์เพลงของเขา นอกจากนี้ คริสตอฟ เพนเดเรกกี (Krzysztof Penderecki, ค.ศ. 1933-ปัจจุบัน) ประพันธ์บทเพลง *St. Luke Passion* ซึ่งบทประพันธ์เพลงนี้มีลักษณะโดดเด่นด้านการประสมวงดนตรีกับนักร้อง โดยมีทั้งผู้บรรยายเรื่องราว นักร้องเดี่ยวจำนวน 3 คน คณะนักร้องประสานเสียง และวงออร์เคสตรา ส่วนเนื้อร้องและบทบรรยายมาจากพระธรรมลูกาและบทเพลงสดุดีจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ บทเพลงภาษาละตินและบทสวดอื่นๆ ขณะที่ลีโอนาร์ด เบิร์นสไตน์ (Leonard Bernstein, ค.ศ. 1918-1990) ได้นำเนื้อร้องมาจากพระธรรมบทเพลงคร่ำครวญ (Lamentations) ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ และเรื่องราวของผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ มาใช้ในบทประพันธ์เพลง *Symphony No. 1* หรือรู้จักกันในชื่อ *Jeremiah Symphony*

จากบทประพันธ์เพลงทั้งหมดข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ดนตรีที่ได้รับแรงบันดาลใจจากคริสต์ศาสนามีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามยุคสมัย ไม่ว่าจะเป็นภาษาที่ใช้ หรือลักษณะทางดนตรี โดยแตกแขนงไปกับศาสนาคริสต์หลายนิกายหลายสังกัด นอกจากนี้ ศาสนาคริสต์ในปัจจุบันยังมีการนมัสการในรูปแบบร่วมสมัย (Contemporary Service) กล่าวคือ การใช้วงดนตรีและการแสดงดนตรีที่คล้ายกับดนตรีสมัยนิยมในพิธีกรรม แสดงให้เห็นถึงการมีอิทธิพลของแนวดนตรีสมัยนิยมที่มีต่อสังคมปัจจุบัน

ฐานะที่ผู้ประพันธ์เพลงเป็นศาสนิกชนคนหนึ่งที่มีความเชื่อ ความศรัทธา และความซาบซึ้งต่อคริสต์ศาสนา รวมไปถึงความซาบซึ้งในความละเอียดของดนตรีคลาสสิก จึงเป็นที่มาและแรงบันดาลใจสำหรับการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงดุซนิกซ์: ซิมโฟนี หมายเลข 1 (*Symphony No. 1*) ซึ่งเป็นบทประพันธ์ดนตรีร่วมสมัยที่ผสมผสานระหว่างลักษณะทางดนตรีของศตวรรษที่ 20 พร้อมกับเนื้อหาที่เป็นการบรรยายเรื่องราวคำสอนจากพระคริสตธรรมคัมภีร์

วัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลง

1. ประพันธ์เพลงบรรยายเรื่องราวจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ ที่แฝงคำสอนและหลักความเชื่อ
2. สร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงร่วมสมัยที่ประพันธ์ขึ้นจากการบูรณาการแนวคิดร่วมกันระหว่างดนตรีตามแบบแผนและดนตรีร่วมสมัย สำหรับวงดุริยางค์ซิมโฟนี

ขอบเขตของการประพันธ์เพลง

บทประพันธ์เพลงนี้เป็นดนตรีพรรณนาในรูปแบบวรรณกรรมประเภทซิมโฟนี ประกอบด้วย 3 ภาระวน ประพันธ์ขึ้นด้วยการผสมผสานแนวคิดและเทคนิคการประพันธ์เพลงระหว่างดนตรีแบบอิงโมดและการใช้บันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์หรือดนตรีอิงทูนัลลิตี (Tonality) รวมถึงแนวคิดดนตรีศตวรรษที่ 20 เช่น เทคนิคการเล่นเครื่องดนตรีขยายขอบเขต การใช้สีเสียงวงดนตรี และการให้อิสระแก่ผู้เล่น

นอกจากนี้ วิธีการจัดการกับระดับเสียงในบางช่วงของบทประพันธ์เพลง แม้ว่าเสียงประสานบริเวณนั้นๆ จะมีโครงสร้างเสียงประสานแบบทริยแอดหรือคอร์ดก็ตาม แต่บางกรณีผู้ประพันธ์เลือกที่จะละทิ้งความสัมพันธ์และ/หรือหน้าที่คอร์ดของคอร์ดตามแบบแผนดั้งเดิม (Traditional or Functional Harmony) รวมถึงเลือกใช้เสียงประสานที่สร้างขึ้นจากโครงสร้างคอร์ดเรียงซ้อนคู่ 4-5 (Quartal/Quintal Chord) คอร์ดเรียงซ้อนคู่ 2 (Secundal Chord) และกลุ่มเสียงกัก (Cluster) ในบทประพันธ์เพลงนี้อีกด้วย

จากที่ได้กล่าวไว้ในวัตถุประสงค์การประพันธ์เพลงว่า ผู้ประพันธ์ประสงค์ที่จะนำเรื่องราวจากพระคริสตธรรมคัมภีร์มาใช้เป็นส่วนหนึ่งในบทประพันธ์เพลงนี้ จึงได้พิจารณาให้แต่ละภาระวนของบทประพันธ์เพลงมีเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับพระคริสตธรรมคัมภีร์จาก 3 เรื่อง ดังต่อไปนี้

ภาระวนที่ 1 พระผู้สร้าง (Creation) เป็นเรื่องราวที่พระเจ้าสร้างโลกและสรรพสิ่งบนโลกใน 6 วัน ได้แก่ วันที่ 1 กลางวัน (ความสว่าง) และกลางคืน (ความมืด) วันที่ 2 ท้องฟ้าและพื้นน้ำ วันที่ 3 แผ่นดิน พืช และทะเล วันที่ 4 ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว วันที่ 5 สัตว์น้ำและนก วันที่ 6 สัตว์บกและมนุษย์ ส่วนวันที่ 7 พระเจ้ากำหนดให้เป็นวันหยุดพัก

ภาระวนที่ 2 การทำลายล้าง (Extermination) บรรยายถึงการที่พระเจ้าทำลายล้างโลกมนุษย์แห่งความบาปในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ น้ำท่วมโลก ภัยพิบัติ โรคภัย และสงคราม รวมถึงในวันสุดท้ายของโลกมนุษย์ดับกับเป็นวันสิ้นโลกจากไฟบรรลัยกัลป์

ภาระวนที่ 3 แผ่นดินสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ (New Heavens and New Earth) บรรยายถึงแผ่นดินสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ที่พระเจ้ามอบให้มนุษย์ที่ถูกเลือก โลกที่มีแต่ความบริสุทธิ์ และความชื่นชมยินดี เพราะพระเจ้าทรงมีชัยชนะต่อความบาปทั้งหมด

วิธีดำเนินการวิจัยและการประพันธ์เพลง

1. ศึกษาวรรณกรรมจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ พระธรรมปฐมกาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง การทำลาย และการกำเนิดใหม่ ได้แก่ บทที่ 1 ข้อที่ 1-31 บทที่ 2 ข้อที่ 1-3 บทที่ 6 ข้อที่ 1-22 บทที่ 7 ข้อที่ 1-24 และพระธรรมวิวรณ์บทที่ 5-22
2. ศึกษาบทประพันธ์เพลงประเภทดนตรีบรรยายเรื่องราว (Program Music) ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับศาสนาจากผู้ประพันธ์เพลงยุคต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักประพันธ์เพลงในศตวรรษที่ 20
3. สัมภาษณ์นักดนตรีเกี่ยวกับความสามารถของเครื่องดนตรี และเทคนิคขยายขอบเขตของเครื่องดนตรีประเภทต่างๆ เพื่อศึกษาแนวทางการใช้เทคนิคพิเศษสำหรับเครื่องดนตรี
4. กำหนดเรื่องราว หรือเนื้อหาโดยรวมของบทประพันธ์เพลง ว่าแต่ละกระบวนต้องการบรรยายเกี่ยวกับเรื่องใด และกำหนดชื่อกระบวนให้เหมาะสม สอดคล้องกับเรื่องราวนั้นๆ
5. ประพันธ์บทบรรยายเรื่องราวในแต่ละกระบวนให้มีเนื้อหาสอดคล้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกันตลอดทั้งบทประพันธ์เพลง
6. กำหนดแนวคิด โครงสร้างในภาพรวมของบทประพันธ์เพลง รวมถึงเทคนิคการประพันธ์เพลงที่ต้องการนำเสนอในแต่ละกระบวน เช่น โมด บันไดเสียง เครื่องหมายประจำจังหวะ การดำเนินคอร์ด และลักษณะจังหวะในแต่ละกระบวนให้มีความเกี่ยวเนื่องและสอดคล้องกับเนื้อหาของบทบรรยาย
7. สร้างวัตถุดิบหลักสำหรับการประพันธ์เพลง ไม่ว่าจะเป็นแนวทำนองหลัก (Main Theme) โหม่งพยางค์ (Rhythmic Motive) รวมถึงแนวคิดในการนำวัตถุดิบไปใช้ในบทเพลง
8. ปรับบทประพันธ์ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
9. ปรับบทประพันธ์เพลงจากการฟังระหว่างการฝึกซ้อมจริง และรับฟังความคิดเห็นจากนักดนตรีอีกครั้งหนึ่ง
10. จัดทำโปสเตอร์และสูจิบัตรการแสดง และนำบทประพันธ์เพลงออกแสดง
11. นำเสนอรูปเล่มดุริยางคศิลป์ฉบับสมบูรณ์

แนวคิดเบื้องต้นสำหรับการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง

การประพันธ์บทเพลง *ซิมโฟนี หมายเลข 1* ผู้ประพันธ์มุ่งหวังที่จะประพันธ์เพลงบทใหม่ ในรูปแบบของบทประพันธ์เพลงประเภทซิมโฟนิคโพเอ็ม (Symphonic Poem) โดยกำหนดให้มีบทบรรยาย ซึ่งบรรยายโดยผู้บรรยาย (Narrator) เพศชาย มีเนื้อหาหรือเรื่องราวเกี่ยวข้องกับความเชื่อทางศาสนาคริสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นการสร้าง การทำลาย และการกำเนิดใหม่ ร่วมกับวงดุริยางค์ซิมโฟนี

เบื้องต้น ผู้ประพันธ์ได้พิจารณาให้บทประพันธ์เพลง *ซิมโฟนี หมายเลข 1* มีความยาวประมาณ 30 นาที แบ่งออกเป็นกระบวนต่างๆ ให้สอดคล้องกับความหมายของตรีเอกานุภาพ (Trinity) ซึ่งหมายถึง พระ

บิดาหรือพระเจ้า พระบุตรหรือพระเยซูคริสต์ และพระจิตหรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้น บทประพันธ์เพลง ซิมโฟนี หมายเลข 1 นี้ จึงประกอบด้วย 3 กระบวน ซึ่งแต่ละกระบวนมีความหมายสัมพันธ์กับตรีเอกานุภาพ ดังต่อไปนี้

กระบวนที่ 1 พระผู้สร้าง (Creation)

กระบวนที่ 2 การทำลายล้าง (Extermination)

กระบวนที่ 3 แผ่นดินสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ (New Heavens and New Earth)

แนวคิดการประพันธ์บทบรรยาย

จากแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง การทำลาย และการกำเนิดใหม่นี้นี้ ผู้ประพันธ์จึงได้ศึกษาเอกสารและวรรณกรรมต่างๆ ที่มีเนื้อหาและเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ พระธรรมปฐมกาล และพระธรรมวิวรณ์ เพื่อเก็บรวบรวมแนวคิดเชิงสุนทรียะมาประพันธ์เป็นบทบรรยาย โดยกำหนดให้บทบรรยายของแต่ละกระบวนปรากฏตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นของกระบวน ดังต่อไปนี้

กระบวนที่ 1 พระผู้สร้าง (Creation) บทบรรยายสำหรับกระบวนนี้เกี่ยวกับเรื่องราวที่ปรากฏในพระธรรมปฐมกาล บทที่ 1 ข้อที่ 1-31 จนถึงบทที่ 2 ข้อที่ 1-3 ซึ่งได้กล่าวถึง พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกและทุกสรรพสิ่งในโลก ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติและสิ่งมีชีวิตทุกชนิด รวมถึงวัฏจักรในทุกสรรพสิ่ง โดยการสร้างวัฏจักรของสรรพสิ่งต่างๆ นั้น สอดคล้องกับจำนวนวันทั้งเจ็ด

กระบวนที่ 2 การทำลายล้าง (Extermination) บทบรรยายสำหรับกระบวนนี้เกี่ยวข้องกับ เมื่อทุกสรรพสิ่งได้เกิดขึ้นมายาวนาน จากนั้นสิ่งมีชีวิตทั้งหลายโดยเฉพาะมนุษย์ได้กระทำความบาปไม่จบสิ้น พระเจ้าจึงได้ชำระล้างโลกแห่งความบาปครั้งแรกด้วยการทำให้ “น้ำ” ท่วมโลก อย่างไรก็ตาม พระเจ้ายังคงปกป้องรักษาผู้ที่เชื่อฟังในคำสอนของพระเจ้าไว้ อีกทั้งเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งพระเจ้าจะชำระล้างโลกแห่งความบาปครั้งที่ 2 ด้วย “ไฟ” และอีกเช่นเคยพระเจ้ายังคงปกป้องรักษาผู้ที่เชื่อฟังในคำสอนของพระเจ้าไว้ โดยเรื่องราวเหล่านี้ปรากฏอยู่ในพระธรรมปฐมกาล บทที่ 6 ข้อที่ 1-22 ถึงบทที่ 7 ข้อที่ 1-24 และพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 5 ถึงบทที่ 20

กระบวนที่ 3 แผ่นดินสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ (New Heavens and New Earth) ผู้ประพันธ์ได้สรุปเนื้อหาจากพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 21 ถึงบทที่ 22 มาใช้สำหรับบทบรรยายกระบวนนี้ ซึ่งมีเรื่องราวเกี่ยวข้องกับการที่พระเจ้าทรงมอบแผ่นดินสวรรค์ และแผ่นดินโลกให้กับทุกสรรพสิ่งใหม่อีกครั้งหนึ่ง หลังจากได้ชำระล้างบาปทั้งมวลจนสิ้น

แนวคิดการประพันธ์เพลง

จากชื่อและบทบรรยายเรื่องราวของกระบวนต่างๆ ดังกล่าว ทำให้ผู้ประพันธ์ต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของลักษณะทางดนตรีที่บรรเลงโดยวงดุริยางค์ซิมโฟนีว่าเป็นเช่นไร เพื่อให้สัมพันธ์และสอดคล้องกับบทบรรยาย โดยแนวคิดด้านลักษณะทางดนตรีในภาพรวมของแต่ละกระบวน มีดังต่อไปนี้

กระบวนที่ 1 พระผู้สร้าง เนื่องด้วยเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการสร้างโลก รวมถึงวัฏจักรในทุกสรรพสิ่งโดยพระผู้สร้างเพียงผู้เดียว อีกทั้งการสร้างทุกสรรพสิ่งสอดคล้องกับจำนวนวันทั้งเจ็ด ดังนั้น ผู้ประพันธ์จึงเลือกใช้สัจคีตลักษณ์ทำนองหลักและการแปร (Theme and Variation) โดยกระบวนนี้ประกอบด้วยทำนองหลัก และการแปรทำนอง 6 ครั้ง ซึ่งผู้ประพันธ์ได้กำหนดชื่อให้กับทำนองหลักนี้ว่า “ทำนองหลักพระผู้สร้าง (Creation Theme)” (ตัวอย่างที่ 1) นอกจากนี้ หลังจากช่วงของการบรรยายเนื้อหาบทบรรยายของกระบวนนี้ จะตามด้วยด้วยการแปรทำนองดังกล่าว ก่อนที่ทำนองหลักจะปรากฏอย่างสมบูรณ์ในช่วงท้ายกระบวน

โครงสร้างสัจคีตลักษณ์เฉพาะทำนองหลักพระผู้สร้าง ประกอบด้วยตอน A B A B โดยที่แนวทำนองตอน A มีพื้นฐานมาจากโมติฟโซลิเดียน บนศูนย์กลางเสียงที่โน้ตตัว A ส่วนแนวทำนองตอน B ย้ายเป็นบันไดเสียง C เมเจอร์ อย่างไรก็ตามเห็นได้ว่า ช่วงท้ายของแนวทำนองตอน B เป็นการกลับมาของศูนย์กลางเสียง A นอกจากนี้ เอกลักษณ์สำคัญประการหนึ่งของทำนองหลักพระผู้สร้าง อยู่บริเวณช่วงท้ายของทั้งตอน A และ B ได้แก่ โมติฟ Y และส่วนย่อยทำนอง (Melodic Fragment) ช่วงท้ายโมติฟ Z (โน้ตตัวดำ 3 พยางค์) ซึ่งเป็นโมติฟและส่วนย่อยที่ใช้แสดงความระลึกถึงพระเจ้า เปรียบเสมือนเป็นการร้องสรรเสริญพระเจ้า (Hallelujah) แต่มิได้ปรากฏเสียงร้องขึ้นจริงในขณะทำการแสดง

ตัวอย่างที่ 1 ทำนองหลักพระผู้สร้าง และโมติฟ X, Y, Z

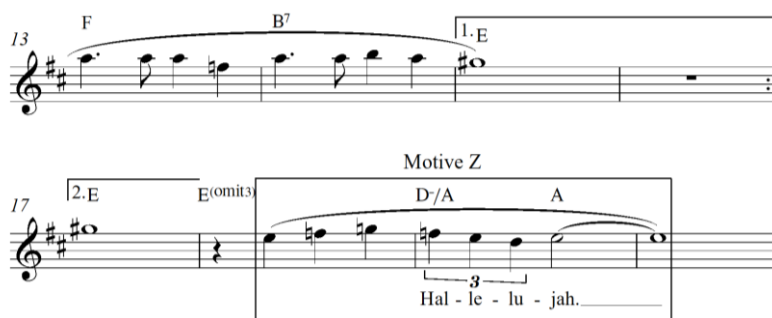
A Mixolydian

Motive X

Motive Y

Hal-le-lu-jah.

C Major:

นอกจากนี้ ทำนองหลักพระผู้สร้าง ถือเป็นวัตถุดิบหลักที่สำคัญของทั้งบทประพันธ์นี้ เนื่องจากเป็นทำนองที่ปรากฏอย่างสมบูรณ์อีกครั้งในกระบวนที่ 3 และยังนำส่วนย่อยของทำนองหลัก หรือองค์ประกอบทำนองหลัก (Thematic Material) ไม่ว่าจะเป็นโมทีฟทำนอง (Melodic Motive) หรือโมทีฟจังหวะ (Rhythmic Motive) มาเป็นวัตถุดิบการประพันธ์ในกระบวนที่ 2 และกระบวนที่ 3 อีกด้วย ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้เป็นเอกลักษณ์สำคัญของทำนองหลักพระผู้สร้าง

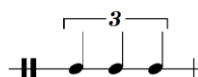
โมทีฟทำนอง และโมทีฟจังหวะ ที่ได้มาจากทำนองหลักพระผู้สร้าง เพื่อนำไปใช้ในกระบวนที่ 2 และกระบวนที่ 3 นั้น แบ่งออกเป็น โมทีฟ X, Y และ Z (ตัวอย่างที่ 1) รวมถึงโมทีฟจังหวะที่ 1 และโมทีฟจังหวะที่ 2 (ตัวอย่างที่ 2)

ตัวอย่างที่ 2 โมทีฟจังหวะที่ 1 และโมทีฟจังหวะที่ 2

Rhythmic Motive 1

Rhythmic Motive 2

สำหรับลักษณะทางดนตรีของกระบวนที่ 1 ผู้ประพันธ์เพลงจะใช้เทคนิคการขยายขอบเขตการเล่นของเครื่องดนตรีต่างๆ เช่น เครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมจะเป่าให้มีเสียงเฉพาะเสียงลม โดยไม่กำหนดระดับเสียงที่แน่นอนตายตัว หรือฟลูตเล่นเสียงฮาร์โมนิก หรือการใช้คันชักของเครื่องสายสีกับคีย์ของไวบราโฟน ผสมผสานกับสีสนเสียงประสานแบบเสียงก๊ด (Cluster) รวมถึงกลุ่มก้อนของเสียงขนาดใหญ่ (Sound Mass) ส่วนพื้นผิวดนตรีโดยรวมเริ่มต้นกระบวนด้วยสีสนแบบบางเบา โดยใช้เครื่องดนตรีเพียงไม่กี่ชิ้น จากนั้นพื้นผิวดนตรีจึงค่อยๆ หนาขึ้นตามลำดับ จนกระทั่งเมื่อทำนองหลักพระผู้สร้างปรากฏ เสียงของดนตรีในภาพรวมจะสว่างและสดใสขึ้น

กระบวนที่ 2 การทำลายล้าง

จากชื่อกระบวนและเรื่องราวของบทบรรยายที่สื่อการที่พระเจ้าทำลายล้างโลกมนุษย์แห่งความบาปด้วยรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นน้ำท่วมโลก ภัยพิบัติ โรคภัย และสงคราม รวมถึงในวินาทีสุดท้ายของโลกมนุษย์ดั่งกับเป็นวันสิ้นโลกจากไฟบรรลัยกัลป์ ผู้ประพันธ์เพลงจึงมีพิจารณาเลือกใช้กระแสนดนตรีพริ้มที่ฟ โดยเฉพาอย่างยิ่งการดำเนินรูปแบบจังหวะที่หนักแน่น ต่อเนื่อง รวมถึงลักษณะรูปแบบจังหวะที่ไม่คงที่ และไม่สม่ำเสมอ รวบรวมว่าเป็นการเปลี่ยนอัตราจังหวะบ่อยครั้ง หรืออัตราจังหวะที่ไม่ปกติ อีกทั้งโครงสร้างพื้นฐานดนตรีที่มีการซ้ำอย่างมาก ใช้โน้ตเพียงไม่กี่ตัว และประโยคเพลงสั้น สีสันเสียงโดยรวมเป็นเสียงที่ดิบเถื่อน และแข็งกร้าว (Percussive Sound) อีกทั้งกระบวนนี้มีช่วงที่ให้กลุ่มเครื่องประกอบจังหวะ (Percussion Section) ทุกเครื่องบรรเลงได้อย่างอิสระ เพียงแต่ผู้เล่นต้องคำนึงถึงรูปแบบจังหวะที่บรรเลงพร้อมกันนั้น ให้ออกมามีลักษณะเป็นแบบหลากหลายลักษณะจังหวะหรือโพลีริธึม (Polyrhythm)

สำหรับสังคีตลักษณ์ของกระบวนที่ 2 คือ สังคีตลักษณ์สามตอน (Ternary) ขนาดใหญ่ ประกอบด้วยตอน A B A ภาพรวมของกระบวนนี้อยู่ในอัตราจังหวะ 5/4 แต่แบ่งกลุ่มจังหวะออกเป็น 3 + 3 + 2 + 2 (อัตราจังหวะ 5/4 จำนวน 2 ห้อง) สร้างเสียงแข็งกร้าวด้วยการใช้ชั้นคู่ 4 และคู่ 5 บนกลุ่มเครื่องสาย ซึ่งแท้จริงแล้วได้พัฒนามาจากโมทีฟ Y ของกระบวน 1 โดยการขยายและใช้โน้ตซ้ำให้ช่วงแรกของโมทีฟ Y (ตัวอย่างที่ 3)

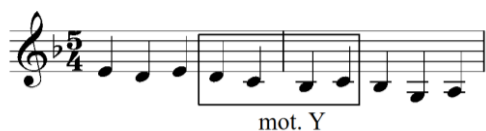
ตัวอย่างที่ 3 รูปแบบจังหวะได้มาจากการพัฒนาโมทีฟ Y

นอกจากนี้ ผู้ประพันธ์เพลงยังได้นำโมทีฟ Y และ Z จากกระบวนที่ 1 มาพัฒนาเป็นวัตถุดิบการประพันธ์ของกระบวนที่ 2 ซึ่งแนวทำนองสำคัญของกระบวนนี้พัฒนาโดยการเพิ่มโน้ตช่วงหน้าและหลังโมทีฟ Y (ตัวอย่างที่ 4) และแนวเบสดำเนินซ้ำยืนพื้นหรือออสตินาโต (Ostinato) พัฒนามาจากโมทีฟ Z

(ตัวอย่างที่ 5) ซึ่งยังคงใช้ทิศทางการเคลื่อนที่ (Melodic Contour) ลักษณะเดิม แต่ได้ขยายช่วงเสียงแนวทำนองเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ตัวอย่างที่ 4 แนวทำนองสำคัญกระบวนที่ 2

Motivic Development from Motive Y

ตัวอย่างที่ 5 แนวเบสดำเนินซ้ำยืนพื้น

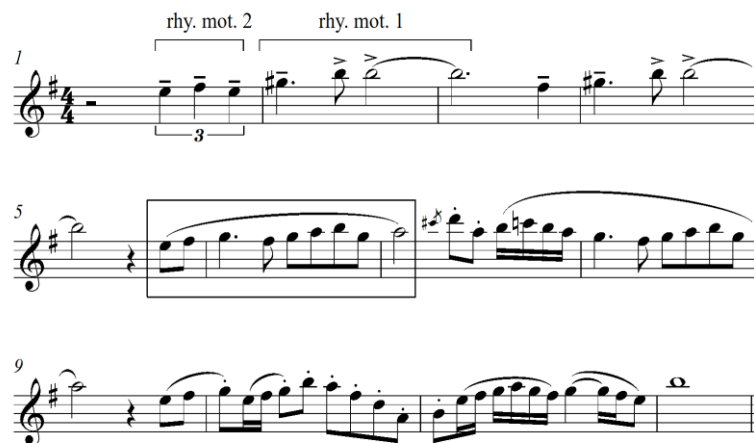
Motivic Development from Motive Z

กระบวนที่ 3 แผ่นดินสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่

กระบวนสุดท้ายนี้เป็นบทบรรยายเกี่ยวกับเรื่องราวการสร้างโลกขึ้นมาใหม่ ไม่ว่าจะเป็นแผ่นดินสวรรค์และแผ่นดินโลก หลังจากที่เราสรรสิ่งทั้งมวลโดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์ได้ถูกชำระล้างบาปจนสิ้นแล้ว ดังนั้น ผู้ประพันธ์เพลงจึงพิจารณากำหนดโครงสร้างของกระบวนนี้เลียนแบบสังคีตลักษณะรอนโด (Rondo) ซึ่งเป็นโครงสร้างที่มีการย้อนกลับมาของตอน A ตลอดเวลา (แนวทำนองตอน A เรียกโดยรวมว่า “แนวทำนองรอนโด”) เสมือนเป็นการกลับมาของพระเจ้า (อธิบายต่อไป)

ตัวอย่างที่ 6 แนวทำนอง a ตอน A

โครงสร้างภาพรวมของกระบวนเป็นแบบ A1 – B – A2 – C – Crea. Th. – A3 – D – A4 – Crea. Th. (โดย Crea. Th. หมายถึง Creation Theme หรือทำนองหลักพระผู้สร้างจากกระบวนที่ 1) ซึ่งโครงสร้างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นอกจากการย้อนกลับมาของตอน A แล้ว ยังมีตอน B, C และ D ขึ้นระหว่างการกลับมาของตอน A รวมถึงมีทำนองหลักพระผู้สร้างเข้ามาสอดแทรกไว้ในกระบวนที่ 3

สำหรับแนวทำนองรอนโด (ตอน A) ของกระบวนที่ 3 ประกอบด้วยแนวทำนอง a และ a' ซึ่งผู้ประพันธ์เพลงได้สร้างแนวทำนอง a โดยการเริ่มต้นด้วยโมทีฟจังหวะจากกระบวนที่ 1 (ตัวอย่างที่ 6) จากนั้นจึงสร้างแนวทำนองเพิ่มขึ้น ส่วนแนวทำนอง a' นำโมทีฟจังหวะเดิมมาเรียงสลับกัน นอกจากนี้ แนวทำนอง a' มีการซ้ำโมทีฟจังหวะคล้ายเดิม แต่มีปรับรูปแบบจังหวะเล็กน้อยในท้องที่ 1-5 อีกทั้งช่วงท้ายแนวทำนอง a' (ท้องที่ 6-8) ได้นำส่วนย่อยแนวทำนองท้องที่ 6-7 จากแนวทำนอง a มาพัฒนาโดยมีการปรับทำนองเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม ยังคงรักษาทิศทางการเคลื่อนที่แนวทำนองไว้ (ตัวอย่างที่ 7)

ตัวอย่างที่ 7 แนวทำนอง a' ตอน A

สำหรับลักษณะทางดนตรีของกระบวนที่ 3 ผู้ประพันธ์เพลงได้สร้างแนวทำนอง a และ a' ของตอน A ให้ผู้ฟังสามารถได้ยินและรู้สึกได้ถึงความสง่างาม มีแนวทำนองที่ดำเนินไปอย่างผึ่งผาย เพื่อเป็นการสื่อถึงพระเจ้าซึ่งได้เสด็จลงมาสร้างโลกใบใหม่ขึ้นหลังจากการทำลายล้าง อีกทั้งผู้ประพันธ์เพลงจะสร้างเสียงประสานโดยใช้ทริยแอดเมเจอร์ (Major Triad) ดำเนินต่อเนื่องอย่างอิสระ ทั้งนี้เพื่อแสดงให้ผู้รู้สึกถึงความสว่างสดใสราวกับโลกใบใหม่ได้อุบัติขึ้น

สรุปและอภิปรายผลการประพันธ์เพลง

“บทประพันธ์เพลงดุชนิพนธ์: ซิมโฟนี หมายเลข 1” เป็นบทประพันธ์เพลงร่วมสมัยที่ประพันธ์ขึ้นจากการบูรณาการแนวคิดร่วมกันระหว่างดนตรีตามแบบแผนและดนตรีร่วมสมัย จัดว่าเป็นดนตรีพรรณนาในรูปแบบวรรณกรรมซิมโฟนี ที่บรรยายเรื่องราวจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ มีเนื้อหาที่แฝงคำสอนและหลักความเชื่อ ที่มีผู้คนศรัทธาเป็นจำนวนมาก บทประพันธ์เพลงมีความยาวประมาณ 30 นาที

ผู้ประพันธ์เพลงได้ประพันธ์บทเพลงนี้ ด้วยการผสมผสานแนวคิดและเทคนิคการประพันธ์เพลงต่างๆ ทั้งเรื่องดนตรีอิงกัญแจเสียง ดนตรีอิงไมต์ เทคนิคการประพันธ์เพลงของดนตรีในศตวรรษที่ 20 ซึ่งได้แก่ การดำเนินคอร์ดที่ไม่เป็นตามแบบแผนดั้งเดิม การวางแนวเสียงประสานเรียงซ้อนคู่สอง เสียงประสานคู่สี่และคู่ห้าเรียงซ้อน กลุ่มเสียงกัต การวางแนวเสียงประสานแบบชุดโอเวอร์โทน การใช้สีเสียงวงดนตรี เทคนิคการเล่นเครื่องดนตรีขยายขอบเขต และการให้อิสระแก่ผู้บรรเลงในการบรรเลง เป็นต้น

ร่วมกับการใช้บทบรรยายที่กล่าวถึงการสร้าง การทำลาย และการกำเนิดใหม่ ซึ่งผู้ประพันธ์เพลงได้ประพันธ์ขึ้น

การนำเสนอบทประพันธ์เพลงดุชนิพนธ์: *ซิมโฟนี หมายเลข 1* สามารถนำมาแสดงได้ 2 แบบ กล่าวคือ แบบที่หนึ่ง เป็นการแสดงที่มีบทบรรยาย และแบบที่สอง เป็นการแสดงที่ไม่มีบทบรรยาย สำหรับการเผยแพร่ผลงานครั้งแรก เพื่อให้การแสดงสมบูรณ์แบบที่สุด ผู้ประพันธ์เพลงจึงเลือกนำเสนอการแสดงแบบที่มีบทบรรยาย ทั้งนี้ผู้ประพันธ์เพลงมีความเห็นว่าการฟังบทประพันธ์เพลงร่วมกับการบรรยายเรื่องราวจากพระคริสตธรรมคัมภีร์อันแผ่ไปด้วยคำสอนและหลักความเชื่อ จะช่วยให้ผู้ชมผู้ฟังสามารถเข้าใจบทประพันธ์เพลงได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม การประพันธ์บทเพลงทั้ง 3 กระบวน มีจุดเริ่มต้นมาจากแนวคิดเดียวกันกับหลักข้อเชื่อของคริสต์ศาสนา คือ ตริเอกานุภาพ ที่ทั้งพระบิดา พระบุตร และพระจิต มีความเป็นเอกภาพ เริ่มต้นจากแนวทำนองหลักพระผู้สร้างในกระบวนที่ 1 ขณะที่ใช้ส่วนย่อยของทำนองโมทีฟ X, Y และ Z รวมถึงโมทีฟจังหวะที่ 1 และ 2 ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของทำนองหลักพระผู้สร้างได้ถูกนำไปพัฒนาต่อในกระบวนที่ 2 และ 3 ตามที่ได้กล่าวแล้วในช่วงเริ่มต้นของสรุปและอภิปราย ได้แก่

กระบวนที่ 1 พระผู้สร้าง เป็นเรื่องราวที่พระเจ้าสร้างโลกและสรรพสิ่งบนโลก ได้แก่ วันที่ 1 กลางวันและกลางคืน วันที่ 2 ท้องฟ้าและพื้นน้ำ วันที่ 3 แผ่นดิน พืช และทะเล วันที่ 4 ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว วันที่ 5 สัตว์น้ำและนก วันที่ 6 สัตว์บกและมนุษย์ และสุดท้ายวันที่ 7 พระเจ้ากำหนดให้เป็นวันหยุดพัก โดยกระบวนนี้จัดอยู่ในสังคีตลักษณะทำนองหลักและการแปร ผู้ประพันธ์เพลงกำหนดให้การแปรในแต่ละครั้งแทนวันทั้ง 7 วัน โดยใช้เทคนิคการประพันธ์ต่างๆ ที่พัฒนา “แนวคิดหลัก” มีโมทีฟ Y ใช้แทนการสรรเสริญพระเจ้าในแต่ละวัน และจบด้วยทำนองหลักพระผู้สร้างแบบสมบูรณ์สำหรับการวางแผนเสียงประสานในการแปรแต่ละครั้ง ใช้รูปแบบเสียงประสานกลมกลืน เสียงประสานกระด้าง มวลเสียงผสม (Sound Mass) สีสันเสียงวงดนตรี และเทคนิคการบรรเลงเครื่องดนตรีขยายขอบเขต

กระบวนที่ 2 การทำลายล้าง บรรยายถึงเรื่องราวที่พระเจ้าทำลายล้างโลกมนุษย์แห่งความบาปในรูปแบบต่างๆ ได้แก่ น้ำท่วมโลก ภัยพิบัติ โรคภัย สงคราม และไฟบรรลัยกัลป์ โดยใช้สังคีตลักษณะสามตอน และเทคนิคการประพันธ์เพลงที่ให้ความรู้สึกกดดัน รุนแรง ได้แก่ การใช้ลักษณะดนตรีแบบพรีมิตีฟ การซ้ำแบบออสตินาโต และกลุ่มเสียงก๊าด นอกจากนี้ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกและแสดงภาพการทำลายล้าง ผู้ประพันธ์จึงกำหนดให้ในช่วงเวลาหนึ่งมีการบรรเลงแบบต้นสด โดยเป็นการบรรเลงของกลุ่มเครื่องกระทบ เพื่อทำให้เกิดลักษณะจังหวะแบบโพลีริทึม ให้ความรู้สึกที่เร่าร้อนและน่ากลัวเหมือนกับอยู่ในภาวะสงคราม

กระบวนที่ 3 บรรยายถึงแผ่นดินสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ที่พระเจ้าทรงมอบให้มนุษย์ที่ถูกเลือก โลกจะมีแต่ความบริสุทธิ์และความชื่นชมยินดี เพราะพระเจ้าทรงมีชัยชนะต่อความบาปทั้งมวล โดยมี

โครงสร้างเป็นการเลียนแบบสังคีตลักษณะรอนโด ที่ใช้แนวคิดของการกลับมาของทำนองรอนโดในกระบวนที่ 3 และสอดแทรกด้วยทำนองหลักพระผู้สร้างจากกระบวนที่ 1

บทประพันธ์เพลงดุชนิพนธ์ : ชิมโฟนี หมายเลข 1 เป็นบทประพันธ์เพลงร่วมสมัยสำหรับวงดุริยางค์ชิมโฟนี ที่ต่อยอดพัฒนาการการประพันธ์ดนตรีร่วมสมัย จากแนวคิดการประพันธ์เพลงของดนตรีตามแบบแผนและดนตรีร่วมสมัย สามารถอธิบายทฤษฎีดนตรีของทุกแบบแผนที่ผสมผสานอยู่ในบทประพันธ์นี้ได้ อีกทั้งยังเป็นชิมโฟนีพรรณนาที่เผยแพร่หลักคิดหลักคำสอนของคริสต์ศาสนา เพื่อให้ผู้ฟังได้รับข้อคิดไปพร้อมกับสุนทรีย์ะ และยังเป็นการเผยแพร่บทประพันธ์ประเภทชิมโฟนี ซึ่งถือว่าเป็นบทประพันธ์ดนตรีชั้นสูงโดยนักประพันธ์เพลงชาวไทย

การเผยแพร่ผลงาน

“บทประพันธ์เพลงดุชนิพนธ์ : ชิมโฟนี หมายเลข 1” ได้จัดการแสดงเผยแพร่ผลงานครั้งแรกเมื่อวันอังคารที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2562 ที่ ศาลาดนตรีสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต โดยมีการบันทึกการแสดงสดทั้งภาพและเสียง การแสดงครั้งนี้ได้รับความอนุเคราะห์จากหลายฝ่าย ดังนี้

ผู้อำนวยเพลง : นาวาตรีเนบ ประทีปะเสน

ผู้บรรยาย : ธนเดช เชเวียร์ แก่นแก้วรัตน์

วงดนตรี : วงดุริยางค์ราชนาวี

สถานที่ : ศาลาดนตรีสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

บรรณานุกรม

- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. *การประพันธ์เพลงร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เกตุกะรัต, 2554.
- พระคริสตธรรมคัมภีร์. *ภาคพันธสัญญาเดิมและใหม่ ฉบับมาตรฐาน 2011*. กรุงเทพฯ: สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 2554.
- เพลงไทยมัสการ ฉบับสังคายนา, จุณณียบท บทที่ 11. กรุงเทพฯ: ประชุมทองการพิมพ์, 2528.
- วีระชาติ เปรมานนท์. *รายงานการวิจัยเรื่อง ดนตรีไทยแนวใหม่ช่วงปี พ.ศ. 2520-2530*. ทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช, 2532.
- Dallin, Leon. *Techniques of Twentieth Century Composition: A Guide to the Materials of Modern Music*. 3rd ed. Boston: McGraw-Hill, 1974.
- Dickinson, Edward. *Music in the History of Western Church*. New York: Haskell House, 1969.
- Herzog, George. "General Characteristics of Primitive Music." *Bulletin of the American Musicological Society*, no. 7 (October, 1943): 23-26.
- Kamien, Roger. *Music Appreciation*. 10th ed. New York: McGraw-Hill, 2010.
- Kang, Jin Myung. "An Analysis of Stravinsky's Symphony of Psalms Focusing on Tonality and Harmony." D.M.A. Diss. Ohio State University, 2007.
- Kostka, Stefan. *Materials and Techniques of Twentieth-Century Music*. 3rd ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall, 2006.
- Morgan, Robert P. *Twentieth-Century Music*. New York: W.W. Norton & Company, 1991.
- Payne, Anthony. "Stravinsky's The Flood." *Tempo*, no. 70 (Autumn 1964): 2-8.